

19. navadna nedelja A

***Bodite pogumni! Jaz sem.
Ne bojte se! (Mt 14,27)***

Prvo berilo

1 Kralji 19,9a.11-13

Tiste dni je prišel Elija do božje gore Hóreba in je tam prenočil v votlini. In glej, prišla mu je Gospodova beseda, rekoč: "Pojdi ven in se postavi na gori pred Gospoda." In glej, Gospod je šel mimo, velik in silen vihar, ki kruši gore in lomi skale, je bil pred Gospodom; a Gospod ni bil v viharju. Za viharjem je bil potres; a Gospod ni bil v potrésu. In za potresom ogenj; a Gospod ni bil v ognju. Za ognjem glas rahlega šepéta. Ko je Elija to slišal, si je s plaščem zagnil obraz, šel ven in obstal pri vhodu v votlino.

Drugo berilo

Rimljanom 9,1-5

Bratje in sestre, govorim resnico v Kristusu, ne lažem, moja vest mi je priča v Svetem Duhu: v svojem srcu nosim veliko žalost in nenehno bolečino. Kajti žêlel bi biti sam preklet in ločen od Kristusa v prid svojim bratom, ki so moji rojaki po mesu. Oni so Izraelci. Njim pripadajo posinóvljenje in slava, zaveze in zakonodaja, bogoslužje in obljube; njihovi so očaki in iz njih po mesu izhaja Kristus, Bog, ki je nad vsem, slavljen na veke, amen.

Evangelij

Matej 14,22-33

Ko se je množica nasitila, je Jezus takoj naročil učencem, da so šli v čoln in se peljali pred njim na drugo stran; sam naj bi medtem odpústil množice. In ko je množice odpústil, je šel na goro, da bi na samem molil. Ko se je zvečerilo, je bil tam sam. Čoln pa se je medtem oddáljil že precej stadijev od brega. Valovi so ga premetavali, kajti pihal je nasprotni veter. Ob četrtni nočni straži je Jezus hodil po jezeru in prišel k njim. Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: "Prikazen je." Od strahu so zavpili. Jezus pa jim je takoj rekel: "Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!" Peter mu je odgovóril in rekel: "Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi." On mu je dejal: "Pridi!" In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu. Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: "Gospod, reši me!"

Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: "Malovernež, zakaj si podvómil?" In ko sta stopila v čoln, je veter ponehal. Oni pa, ki so bili v čolnu, so se mu poklonili do tal in rekli: "Resnično, ti si Božji Sin."

V razmislek

Današnje tri nedeljske odlomke povezuje vprašanje o bistvu Boga – kdo je Bog, kje in na kakšen način je navzoč v našem življenju?

Berila nas učijo – Bog se ne drži naših omejenih predstav; Boga ne moremo opredeliti s še tako učeno definicijo. Vedno ostaja Nedoumljivi, Nerazumljivi, Drugačni.

Tega Boga ne moremo najti v neurju, potresu ali požaru, temveč nepričakovano in presenetljivo v "rahlem šepetu", dobesedno v "glasu globoke tišine". Iz vidika hrupa, preko katerega pridemo do Boga, smo povabljeni, da izostrimo naše čute in da začutimo Njegovo skrivnost in Njegovo bližino v tišini in molčečnosti.

Medtem ko je v prvem berilu govora o tistem Bogu, ki nam govori z "glasom globoke tišine", govori evangelij o Bogu, ki nam pošlje neurje v nemirna morja našega življenja in ki nas celo pokliče iz varnega čolna, da zrastemo preko nas samih.

Ljudje poznamo tako veliko strahov – strah pred konflikti, nerazumevanjem, porazom, izgubo svobode, staranjem... Občutki nesmisla, kot so dvom, frustracija, resignacija... zamajajo našo vero in naše zaupanje. Tudi v Svetem pismu so nam predstavljene različne oblike strahu. Da je strah del našega življenja je ena izmed osnovnih človeških izkušenj. Današnja pripoved o neurju na morju in rešitvi Petra nam želi utrditi naše zaupanje in našo vero, da se lahko vsak strah premaga v srečanju z ljubečim Kristusom in da je Bog tisti, ki na navsezadnje lahko zaključi vsako stisko. Ne vemo, koliko korakov bomo morali narediti po vodi izven čolna, preden se bomo dotaknili Božje iztegnjene roke, vendar lahko brezpogojno zaupamo, da nam ne bo pustil utoniti, čeprav mislimo, da bomo potonili. Naj nas ne bo strah lastnih strahov, bodimo le pazljivi, da ne bi omalovaževali strahov drugih. Raje opogumljajmo sebe in druge s sporočilom, da je Bog tisti, ki gre z nami v vse strahove, stiske in vsako trpljenje, kot je šel z Jezusom na goro Oljko in na križ. Potem bomo tudi mi sposobni premagati strah in boječnost ter bomo tudi drugim stali ob strani v njihovih stiskah.

Današnji evangelij govori o veri in dvomu, zaupanju in porazu, tveganju in poslušnosti in vendarle o varstvu... Vse te izkušnje so močno prepletene med seboj. Peter tvega prvi korak iz čolna šele na Jezusov poziv in ne iz lastne želje. In Jezus ne zaustavi viharja, ko Peter stopi iz čolna, da lahko zraste preko sebe in svojih (ne)sposobnosti. Vera zahteva "opustitev starih varnih prepričanj in sprebrnitev od poznanih stališč in ravnanj" (Katoliški katekizem za odrasle), da lahko okrepimo temelj našega življenja.

Kdo je Bog, kje in na kakšen način je navzoč v naših življenjih? To je bilo vprašanje, ki smo si ga zastavili na začetku. Morda bi bil eden izmed možnih odgovorov – Bog je (tudi) ta, ki nas sredi naših življenjskih viharjev strahov, težav in skrbi vabi, da mu z zaupanjem podamo roko in zaupamo v tisti "glas globoke tišine".